

بلی پاکستان دشمن ماست باز هم عرایضی خدمت جناب نگارگر!

محترم جناب استاد نگارگر!

نوشته اخیر شما ایجاب جواب مفصل را مینماید، اما میدانم که جز سبب رنجش طرفین حاصل دیگری ندارد ولی به توضیح یکی دو نکته ناگذیریم قدری بپردازم:

اینکه مرا با ببرک کارمل به مقایسه گرفته اید و مینویسید: «روزگاری ببرک کارمل معیار وطن دوستی را دوستی با اتحاد شوروی میدانست و اینک جناب عالی معیار وطن دوستی اشخاص را دشمنی با پاکستان میدانید.» از شما استاد محترم یک چنین مقایسه‌ی بی‌دور از درایت سیاسی کسی میدانم که خود را در علوم اجتماعی و ادبی و دینی استاد می‌شمارد و نگاه می‌خواهد زمین را با آسمان به مقایسه گیرد؟

اگر ببرک کارمل معیار وطن پرستی را با محک شوروی خواهی ارزیابی میکرد، برای آن بود که شوروی کارمل را برسر قدرت در کابل نصب کرده بود و ۱۲۰ هزار قشون سرخ خود را برای حفاظت حکومت او به کشور ما فرستاده بود تا هرصدای اعتراض وطن پرستان را با توپ و راکت و بمباردمان بی‌امان و بستن و بزدان افگندن مردم وطن خاموش کند، و کارمل میدانست که بدون تانک و توپ و سرنیزه شوروی‌ها یک روز هم در افغانستان حکومت کرده نمیتواند، پس ببرک کارمل سیاستاً خود را مدیون اتحاد جماهیر شوروی میدانست و خواهی خواهی با این شعارها میخواست حد اعلا نوکرمنشی و وابستگی خود را به رهبران شوروی به نمایش بگذارد، ولی من کجا و دست گل چیدن کجا ای استاد!

من خوشبختانه نه تنها در مقام و موقف ببرک کارمل نیستم، بلکه کشوری که روی سخن من با اوست، خار چشمش هستم که هرگز نمیتواند روی من حساب باز کند، زیرا من این کشور را دشمن مادر زاد وطنم افغانستان میدانم. من برای این نفرت و انزجار خود دلایلی دارم.

خیلی دور نمبروم، از عهد جمهوری سردار محمد داوود خان به بعد در مدت ۳۸ سال گذشته این کشور تا توانسته است تیشه بریشه وطنم زده است. این کشور با استخدام عده‌ی از بنیادگرایان اخوانی حملات تخریبکارانه‌ی را بر ضد نظام قانونی و اسلامی افغانستان سازمانه داده است. پس از تجاوز شوروی این کشور با حمایت غرب موقع یافت و تمام نهاد های اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و امنیتی و عمرانی را در افغانستان از ریشه تباه کرد. در ده سال اخیر نیز با تجهیز و تربیت و تسلیح افراطیون تروریست، و اعزام شان به داخل افغانستان، نه تنها مکاتب و شفاخانه ها و سرک ها و پل ها و مراکز صحتی و کمک رسانی و اعمار مجدد را نابود میکند، بلکه جان ده ها و صدها هموطن ما را میگیرد. امروز به همه مردمان جهان ثابت شده است که پاکستان مانع عمده فعالیت های اعمار مجدد جامعه جهانی در افغانستان میگردد و از طالبان و بنیادگرایان مذهبی بحیث ابرار سیاست های خود در کشور ما و منطقه استفاده میکند و حتی از جهان باج گیری مینماید. پاکستان از بحران نا امنی در افغانستان بیشترین بهره برداری مالی را از کشور های جهان نموده است و علاوه بر این باج گیریها، اینک در سال جاری سه مرتبه است که بر حریم کشور ما تجاوز نموده و ولایات شرقی کشور چون کونر و ننگرهار و نورستان را مورد ضربات مخرب توپخانه‌ی خود قرار داده است.

آیا به نظر شما جناب استاد نگارگر، این اعمال پاکستان قابل ستایش است یا نکوهش؟ به نظر من و همه وطن پرستان واقعی این رفتار و کردار پاکستان در برابر تمامیت ارضی کشور ما قابل نکوهش و یک تخطی صریح از تمام نورم های همسایه داری نیک است و به وضوح معلوم میگردد که پاکستان قصد تصرف و اشغال بخش های دیگر کشور ما را دارد، زیرا میدانند که در افغانستان یک حکومت ملی بر سرکار نیست و مردم افغانستان نیز اگر چند روز راه رسیدن آرد پاکستانی به کابل نرسد، از گرسنگی خواهند مرد! اگر شما و پاکستانی ها چنین فکر میکنند، بگذار این راه بسته شود تا مردم ما چاره های دیگری برای نجات خود از چنگ پنجابی ها پیدا کنند.

اگر مردم افغانستان در طول تاریخ از بند شدن راه ها و قهر دشمن می ترسیدند و در برابر تجاوز دشمن از خود دفاع نمیکردند، بدون تردید سالها قبل نام افغانستان از نقشه جغرافیای جهان برچیده شده بود. ولی مطمئن باشید که این سرزمین و این مردم به این زودی و به این سادگی محو و نابود نخواهد شد و به گفته جناب شما از گشنگی نخواهند مرد.

دپاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آونلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادښت: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيږ و لولئ

رهبران پاکستان از تاریخ تولد خود تاکنون با مردم افغانستان دشمنی کرده اند و نواز شریف صدراعظم آن در خطابه های انتخاباتی اش با افتخار میگفت: ما افغانستان را تار و مار و اردوی ملی آنرا که همواره خطری برای کشور ما بود نابود کردم. لطفاً نوشته محترم سیستانی را در بخش نظر خواهی ببینید که پاکستان از دو هفته بدینسو ولایات شرقی کشور را یکسره با توپ و راکت مورد حمله قرار داده اند، اگر این دشمنی با مردم افغانستان نیست پس چیست؟ آیا با اینحال نباید چیزی در باره پاکستان گفت تا بگفته شما مبادا دولت آنکشور قهر شده « راه خود را بروی مرم ما ببندد و مردم ما از رنج قحطی» کشته شود؟

همین حالا پاکستان از تاریخ ۲۳ سپتمبر، ۲۰۰ لاری آرد تاجران جلال آباد را در سرحد تورخم متوقف نموده و سرحد سپین بولدک را نیز بروی تاجران افغان مسدود ساخته است. بگزارش روزنامه افغانستان (۲۶/۹/۲۰۱۱) پاکستان از پانزده روز بدینسو یعنی از ۲۳ ماه سپتمبر ۲۰۰ لاری آرد تاجران افغان را در بندر تورخم توقف داده و به صادرات آرد بر افغانستان قیود وضع نموده است. انجنیر محمد قاسم یوسفی رئیس اطاق های تجارت در ولایات شرقی، به تاریخ ۳میزان گفت که حکومت پاکستان، ۲۰۰ لاری آرد تاجران ننگرهار را که ۵۰۰۰ تن آرد در آن بارگیری گردیده، از چهار روز گذشته بدینسو در بندر تورخم توقف داده است.

خبرنگار تلویزیون آریانا از کابل در اخبار شام هفتم اکتوبر خبر داد که پاکستان از ۲۳ سپتمبر بدینسو ۱۰۰۰ گلوله توپ و راکت را به ولسوالی دنگام ولایت کنر فیر نموده است، آیا به فکر جناب استاد نگارگر باید هنوز هم خواب دوستی این همسایه محیل یعنی پاکستان را ببینیم و آیا اجازه میدهند کشوری را که کمر به نیستی و نابودی ما بسته است دشمن خود بپنداریم؟؟

پایان